
Att umgås med vävredskap

- om vävsymposiet ur en deltagares synvinkel -

Fasta solv. Rörskedar. Varptygnder. Parblock. Lunor. Minnet av alla härliga diskussioner som fördes på Vävsymposiet gör mig fortfarande alldeles varm i hjärtat.

Ett tjugotal framförallt yrkesverksamma vävare samlades en regnig helg i slutet av april på Julita gård i Sörmland för föreläsningar och workshops från tidig morgon till sen kväll. Under de av Erik från Almviks Café så fint ordnade måltiderna fortsatte ivrigt samtalen kring vävredskap samt hur de påverkar varandra, sättet att väva och slutresultatet: tyget.

Vi skämdes bort av Erik med både egengjord glass och blåbärssoppa, det var svårt att välja vilken av läckerheterna som skulle inmundigas först!

”Från handkraft till fotkraft” var temat på symposiet, vilket helt enkelt syftar på hur vävredskapen förändrats från bronsåldern till 1800-tal. Under de tidiga perioderna var de styrda med handkraft medan de fram emot historiskt tid allt mera var styrda med fötterna. Intresset för historia och nyfikenheten på teknik, material och redskap var det som samlade

symposiedeltagarna. Blandningen av teori och praktik var symposiets styrka, både i upplägget men också i själva temat, redskapen behöver både studeras och testas för att vi ska kunna förstå hur de fungerade då och fungerar än idag.

Marie visar hur skedar tillverkades på manufaktur.

Helgen innehöll ett par djuplodande och breda genomgångar. Bland annat gick Marie Ekstedt Bjersing igenom sin forskning kring de redskap som behövs för att skapa ett skäl i vävstol från 1500-1800-tal. Det hela kompletterades fint med en lektion i att knyta en omgång fasta solv.

Marie och Amica demonstrerar handgrip-ligen en av för-delarna med fasta solv.

Amica Sundström gav en föreläsning om textilhistoria från bronsålder till medeltid. Återigen slog mig det fantastiska i bronsålderns tuskaft från de danska ekkistegravarna, Gerums-mantels otroliga storlek, detaljrikenheten på Högommannens brickband. Tre av de mer praktiska momenten var vävning på olika sätt, självklart medan vi fortsatte att diskutera. Vi fick prova på att väva på Naama, en rekonstruktion av en medeltida vävstol som Åsa Martinsson och Martin Eriksson har konstruerat utifrån ett medeltida manuscript. Lena Hammarlund berättade om varptygnda vävstolar och vi fick prova på att sätta upp och väva ett par varptygnda vävar. På den tredje workshopen, som hölls av Maria Neijman och Åsa Martinsson, fick vi prova att kantväva, alltså fålla tyg genom att sy fast ett band samtidigt som det vävs.

Anna Krång väver fokuserat på den rekonstruerade medeltida vävstolen Naama.

Under Eva Hakanens ledning gjorde vi ett besök i Nordiska museets magasin för att på nära håll se många av de redskap som vi hade diskuterat under helgen. Vi fick se vävstolar, sländor, vävspännare, parblock och mycket, mycket mer.

Mitt genomblå resultat av workshopen i fasta solv.

Det finns helt enkelt otroligt mycket att berätta från denna helg och det har lett vidare till tankar, funderingar och många uppslag på projekt som skulle kunna genomföras. Symposiet var en plats för möten mellan människor och födde en mängd goda idéer.

Tack Amica Sundström, Marie Ekstedt Bjersing och Svenska Vävakademien för ett bra arrangemang! Tack Nämnden för hemslöjdsfrågor för den ekonomiska möjligheten att genomföra detta projekt och Kalmar läns hemslöjdsförening för att jag fick åka. Jag blir så glad att det inte bara är via utbildningar som det blir möjligt att fördjupa sig så mycket i ett ämne utan att vi kan träffas och dela den nördigheten även i det vanliga livet, eftersom det verkligen leder till utveckling. Jag hoppas och önskar att alla får möjlighet att uppleva ett sådant här tillfälle på sitt eget område.

Sara Kånåhols
Kulturlagret
2018-08-20